

Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα του παιδιού

Τζώτζου Έλενα, Κουτρολιά Ζωή, Γκόγια Γεωργία, Λατζουράκη Αγγελική

Το άρθρο αυτό βασίζεται στη Σύμβαση της Νέας Υόρκης για τα δικαιώματα του παιδιού, η οποία υπεγράφη στις 20 Νοεμβρίου 1989 και έχει κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη. Τα Συμβαλλόμενα κράτη πρέπει να φροντίζουν για την εφαρμογή αυτών των δικαιωμάτων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία τους και με τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλουν οι ισχύουσες σ' αυτό το πεδίο διεθνείς συνθήκες. Η προστασία των παιδιών και η προώθηση των δικαιωμάτων τους αποτελεί πρωταρχικό στόχο και για την ΕΕ. Στην Ελλάδα, ένας φορέας που έχει στην επίβλεψή του τα Δικαιώματα του Παιδιού, είναι ο Συνήγορος του Πολίτη. Σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση του παιδιού, οι τέσσερις θεμελιώδεις αρχές είναι οι παρακάτω:

- Η αρχή της μη διάκρισης
- Η αρχή του καλύτερου συμφέροντος του παιδιού (το καλύτερο συμφέρον του παιδιού πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη σε όλες τις αποφάσεις που το επηρεάζουν)
- Το δικαίωμα στη ζωή, την επιβίωση, την ανάπτυξη και την προστασία
- Το δικαίωμα συμμετοχής και η ελευθερία της γνώμης του παιδιού για όλα τα ζητήματα που το αφορούν

Τα παιδιά είναι κάτοχοι δικαιωμάτων και όχι αντικείμενα προστασίας, δικαιούνται τα ίδια βασικά δικαιώματα και τις ίδιες ελευθερίες με όλους τους ενήλικες. Έχουν δικαίωμα στην προστασία και τη φροντίδα που απαιτούνται για την καλή διαβίωσή τους. Μπορούν να εκφράζουν ελεύθερα τη γνώμη τους. Η γνώμη τους σχετικά με ζητήματα που τα αφορούν λαμβάνεται υπόψη σε συνάρτηση με την ηλικία και την ωριμότητά τους. Συμπερασματικά, τα παιδιά θα πρέπει να αποκτούν δικαιώματα και να συμμετέχουν σε κοινωφελή έργα.

Επιπλέον, κάθε παιδί πρέπει να έχει, χωρίς καμία διάκριση ως προς τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, ιδιοκτησίας ή γέννησης, το δικαίωμα σε τέτοια μέτρα προστασίας που απαιτούνται από την ιδιότητά του ως ανήλικου, από την οικογένεια, την κοινωνία και το Κράτος. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα να διατηρεί τακτικά προσωπικές σχέσεις και απ' ευθείας επαφές με τους δύο γονείς του, εκτός εάν τούτο είναι αντίθετο προς το συμφέρον του.

Σε πολλά μέρη του κόσμου, η καταστρατήγηση των Δικαιωμάτων του Παιδιού αποτελεί ένα ατυχές αλλά σύνηθες φαινόμενο. Αν και ζούμε σε ένα πολιτισμένο κόσμο με τεράστια οικονομική και τεχνολογική ανάπτυξη, με τις ανθρωπιστικές επιστήμες να συμβάλλουν στην κατανόηση και αποδοχή της διαφορετικότητας του ατόμου και την εξοάλυνση των ανθρώπινων ανισοτήτων, παρά τη συνδρομή των κυβερνήσεων των κρατών και τη βοήθεια των διεθνών ανθρωπιστικών οργανώσεων τα δικαιώματα των παιδιών παραβιάζονται σε διάφορες χώρες. Αυτό συμβαίνει εξαιτίας της φτώχειας, των πολέμων και των ιδιαίτερων συνθηκών ζωής των λαών διαφόρων χωρών. Τα παιδιά σε πολλές χώρες από πολύ μικρά αναγκάζονται να βοηθούν τις οικογένειές τους στις δουλειές του σπιτιού ή να εργάζονται σε απάνθρωπες συνθήκες. Μερικά παιδιά, για παράδειγμα στην Ταϊλάνδη, πεθαίνουν από

έλλειψη τροφής και φαρμάκων, καθώς και πολλές φορές από βασανιστήρια. Δεν πρέπει να ξεχνάμε επίσης, πως τα παιδιά είναι τα αθώα θύματα των πολέμων.

Καταλήγοντας, θα πρέπει να τονίσουμε τη σημασία της υπεράσπισης των δικαιωμάτων των παιδιών για το μέλλον ολόκληρης της ανθρωπότητας. Είναι αναγκαίο όλες οι χώρες να σέβονται και να υπερασπίζονται τα δικαιώματα του παιδιού, ώστε να ζούμε σε μια καλύτερη και πιο ευτυχισμένη κοινωνία, χωρίς πολέμους, πείνα, ανισότητες και κοινωνικές διακρίσεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως τα παιδιά είναι η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

